

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' השופטת טל לוי, סגנית נשיא

מבקש אורי דניאל
ע"י בייכ עו"ד אליק רובין

נגד

- משיבים**
1. דליה בלום שחם
 2. עופר בלום
 3. גיא דובר
 4. ורדה שמואלי
 5. ענת גלעדי
 6. דורון אונטר
 7. מיטל (סופי) לאבל
- כולם, ע"י בייכ עו"ד ברק כהן

החלטה

לפני בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב – 2001 (להלן: "החוק").

הבקשה הוגשה ביום ו' 18.3.2016 (להלן: "הבקשה") עוד באותו יום התקיים דיון במעמד צד אחד בפני כב' השופטת ספינוי-שניאור וניתן צו ארעי. ביום א' 20.3.2016 הוריתי על קיום דיון במעמד הצדדים. החלטה זו נכתבת בתום דיון שהתנהל היום. ההפניות, ככל שלא נכתב אחרת, הן לפרוטוקול ישיבת היום.

הצדדים:

1. המבקש הוא מי שהוגשו נגדו תלונות במשטרה ותביעות אזרחיות על ידי חלק מהמשיבות כאן (להלן: "המתלוננות") בטענה כי אנס אותן. יתר המשיבים כאן הם חברים ובני משפחה של המתלוננות.

עניינם של המבקש והמתלוננות נידון בבית המשפט העליון בגדרי ע"א 7426/14; ע"א 7414/14; ע"א 8119/14 (להלן: "פסק הדין"). כעולה מפסק הדין של בית המשפט העליון המתלוננות פעלו בדרכים שונות להוקעתו של מי שטענו כי הוא "האנס הסדרתי". בית המשפט המחוזי ולאחר מכן בית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

המשפט העליון מצאן כי מדובר בתלונות שווא שהוגשו בכוננת זדון ואף חייבו את המתלוננות בפיצויים לטובת המבקש כאן.

2. לשיטת המבקש הן עובר למתן הצו הארעי והן לאחר שניתן הצו המשיבים "מפגינים" מול ביתו ובשכונה בה הוא מתגורר ואוחזים שלטים בהם נכתב כי המבקש הוא אנט. בגדרי בקשתו טען המבקש כי המשיבים הדביקו שלטים גדולים בבניין ובשכונה בה הוא מתגורר וכי המשיבים עצרו מכוניות על מנת להציג את השלטים ועוררו מהומה. בגדרי הדיון שהתקיים בפני תיאר המבקש הסלמה בפעילויות המשיבים אשר באה לידי ביטוי ב"הפגנה" נודדת באמצעות מגה-פון תוך קריאות שונות באמצעותו, בהפגנות מול לשכת עורכי הדין, בהפגנות בפתח בתי המשפט ובהפגנות מול בית הוריו.

הטיגנות נתמכו, בין היתר, בסרטונים אשר הוצגו במהלך הדיון.

3. גרסת המשיבים הובאה בדיון שהתקיים בפני. המשיבים לא כפרו בעובדות במובן זה שעמדו ברחוב עם שלטים (ראו עמ' 4 ש' 11-12; עמ' 5 ש' 24-26). גרסתם היא כי נכון לאזן בין חופש הפרט לבין התכלית של החוק למניעת הטרדה מאיימת – לשיטת המשיבים לא ניתן למנוע מהם, כקורבנות עבירת מין, לטעון שנאנסו. עוד נטען כי יש להבחין בין האמת העובדתית לבין האמת המשפטית כך שגם אם בית המשפט העליון פסק בעניין המבקש והמתלוננות – הרי שבמרחב הציבורי למשיבים זכות להשמיע את קולם כדי להעמיד את הנושא לדיון בשיח הציבורי להבדיל מהדיון המשפטי.

דיון

4. דין הבקשה להתקבל, וזאת מהטעמים הבאים על משקלם המצטבר –

5. כמצוין לעיל אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים; המשיבים לא הכחישו שאכן עמדו ברחוב עם שלטים אשר כמשתקף מהסרטונים שהוצגו בדיון זו לשונם (בהשמטת שמות) – "[המבקש] אנט ברשות החוק"; "אני, [שם פרטי ושם משפחה], הנאנסת."; "בית המשפט עשה משפט לא צדק"; "אני מאמין לאחותי, [המבקש] אנט", "[המבקש], אנט בשירות החוק". [ראו עמ' 6 ש' 23-28]. "אתה ואני יודעים את האמת", "[המבקש] אנסת אותי" [ראו עמ' 7 ש' 2-3]. מאחד הסרטונים שהוצג במהלך הדיון אף השתקף שהמשיבים וגורמים נוספים פנו אל המבקש באמירות שונות דוגמת - "מה עניינים, אנט? תענה לי, אנט"; "אנט!" [ראו עמ' 6 ש' 29-31].

המחלוקת נסובה אם כן סביב השאלה האם מעשיהם של המשיבים עולים כדי הטרדה מאיימת וטענתם של המשיבים כי הם זכאים לפעול באופן זה.

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

6. לשאלות האם נשיאת שלטים בגנות פלוני, או קריאת קריאות במאפון אודותיו עולות כדי הטרדה מאיימת - נדרשתי בעבר בגדרי ה"ט 15-06-34896 פלונית (קטין) ואח' נ' כהן ואח' וסבורה אני, כפי שסברתי גם שם שהמעשים המתוארים לעיל עולים באופן מובהק כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק ובענייננו – הדברים מקבלים משנה תוקף כפי שיובהר להלן; הפגנות כפי שהן כונו על ידי המשיבים [עמ' 6 ש' 1-2] אינטנסיביות אל מול ביתו של המבקש, בשכונת מגוריו, מול בית הוריו, מול לשכת עורכי הדין אשר מעוררות מהומות, בעלות פוטנציאל מסית, תוך נשיאת שלטים אשר יש בהם פוטנציאל לפגוע במבקש, לביישו; להטריד את מנוחתו של המבקש; להעכיר את שלוות חייו; לשבש את שיגרת יומו; לפגוע במשלח ידו של המבקש – עולות בוודאי כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק. מדובר באירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה וכדי לפגוע בשיגרת החיים התקינה. (וראו בעניין זה (בר"ע (מח'י-י-ם) 179/04 שובל נ' ניסים (10.8.04)) וע"א (מח'י-ח"י) 4666-12-08 דיין נ' אוריאל (22.9.09)).

ראו גם החלטתי בה"ט 15-05-16161, דחב"ש נ' כהן ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים) – "הפרעה לשלוות חייו של האחר ובני משפחתו, הטרדתו באמצעות הפצת כרוזים, ביזיון בפני שכניו או בני ביתו, אינה דרך פעולה לגיטימית הגם אם בשם מטרות לגיטימיות" שם ציינתי כי אין הכרח שמעשי המשיבים יהיו גם מעשים פליליים כהגדרתם בחוק. (ראו בעניין זה גם האמור בה"ט 15-01-10550, מדינת ישראל נ' לייבל, (פורסם במאגרים המשפטיים); עא (ח"י) 10-10-4939 שלמה שקד נ' אביבה אלופי (פורסם במאגרים המשפטיים); השוו גם: בג"ץ 2481/93 דיין נ' וילק; בג"ץ 2080/05 עמותת בצדק נ' מפכ"ל המשטרה; בג"ץ 729/07 ארגון הלב היהודי נ' ניצב צור, בש"פ 2386/09 פדרמן נ' מדינת ישראל).

7. בענייננו הדברים האמורים מקבלים משנה חומרה – לא רק שהמעשים הינם בבחינת הטרדה מאיימת אלא שהמטרות אף הן, כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון, אינן לגיטימיות. בבסיס מטרות המתלוננות, כפי שהוכרע על ידי בית המשפט העליון, עומדת כוונת זדון, אשר הניבה את תלונות השווא. בית המשפט העליון קבע כי המתלוננות בלתי מהימנות, בדו מליבן דברים, הכפישו את שמו של המבקש כאן, סיכנו את חירותו, ניצלו את הדברים כדי לקדם אינטרסים אישיים וככלי לפגיעה באדם חף מפשע.

ראו מתוך פסק הדין (ככל שלא נאמר אחרת ההדגשות אינן במקור).

"גרסאותיהן של כל המתלוננות נמצאו בלתי-מהימנות, נוכח התרשמותו הישירה של בית משפט קמא מעדותן בפניו. בין היתר, הגרסאות מגלות סתירות מהותיות שיוודות לשורשו של עניין על בסיס זה ניתן לקבוע כי המתלוננות הגישו תלונות כוזבות ביודעין". [עמ' 53 לפסק הדין].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

"... קשה להשלים עם יחס סלחני כלפי מתלונן שבדה מליבו עלילת דברים, הכפיש את שמו של אדם וסיכן את חירותו." [עמ' 63 לפסק הדין].

"... קיים קושי לא מבוטל במצב דברים שבו מי שביקש לרקום עלילת שווא ולנצל את הסלידה החברתית מעברייני מין כמנוף לקידום אינטרסים אישיים וככלי לפגיעה באדם הף מפשע – עובר לנוסף בדגל ההגנה על נפגעי עבירות מין הוכה להגנה. במונח מסויים, דווקא הגנה על מתלוננות ומתלוננים דורשת כי מי שמנצל לרעה את הרגישות כלפי נפגעי עבירות מין – ישא בתוצאות מעשיו, ... לאחר שהוכח כי תלונה מסוימת היא תולדה של עלילת שווא מובהקת, יש להתייחס אליה באופן שייתן ביטוי לסכנה הגלומה בכך עבור חירותו ושמו הטוב של החשוד שנאלץ להתמודד עם האשמות חסרות בסיס" [עמ' 64 לפסק הדין].

" ומן הכלל אל הפרט. בענייננו, נקודת המוצא לקביעת גובה הפיצוי תהא כי מדובר בפרסום לשון הרע שתוכנו הוא ברמת חומרה גבוהה ביותר, מתוך כוונת זדון, באופן שפלע קשות בשמו הטוב [...] במעגלים החברתיים והתעסוקתיים אליהם הוא משתייך... נוכח האופי הזדוני והדרך בה נעשה הפרסום..." [עמ' 68 לפסק הדין].

8. נוכח המתואר לעיל לא רק שאין חולק כי מעשי המשיבים עולים כדי הטרדה מאיימת - כך שדרך הפעולה אינה לגיטימית, אלא שאף המטרה (להבדיל מהדרך) היא פסולה מיסודה ונוצחה בכוונת זדון לא חוקית. בית המשפט קבע כי הפגנות דומות שבוצעו בעבר על ידי מי מהמתלוננות מהוות לשון הרע - "לאחר שהגעתי למסקנה כי הגשת התלוננות מהווה לשון הרע ולא נעשתה בתום-לב, על אחת כמה וכמה שהשתתפות בהפגנה שנערכה אל מול לשכת עורכי הדין, תחת הכותרת "עו"ד אנס" – מהווה הוצאת לשון הרע לכל דבר, בהינתן שהדבר נעשה בידיעה כי מדובר בעלילת שווא, לא עומדת כל הגנה למערעדות שנהגו כך, ניסיוןן של המערערות לחמוק מאחריות בטענה כי בהפגנה לא הזכר שמו של [...] – נועד לכישלון. ברי כי ההפגנה נועדה לפגוע ב[...] באופן ישיר. הנוגעים בדבר ידעו במי מדובר, ויש יסוד להניח שגם העוברים והשבים נחשפו לכך, גם אם הדבר לא נכתב במפורש על גבי השלטים שנישאו ברמה. יתר על כן, חלק מן השלטים הציגו הפניה לעמוד הפייסבוק "עורך דין אנס", שנפתח במיוחד על מנת להכפיש את [...], ובעמוד זה הוזכר שמו במפורש דרך קבע. בהמשך לכך, אין צורך להסביר מדוע עמידתה של ד' מול ביתו של [...] כשבדידה שלט "בבניין זה מתגורר עו"ד אנס סדרתי!!!" – לנגד עיני שכניו ובני משפחתו – מהווה הוצאת לשון הרע ברף החומרת הגבוהה." [עמ' 61 לפסק הדין].

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396-03 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בנסיבות אלו, ובניגוד לסברתם אותה יש לחוקיע מכל וכל, אין זו זכותם של המשיבים לשוב ו"להפגין" באופן דומה תוך שימוש בביטויים שכבר נקבעו כחמורים והוכחו ככאלו שנבדו על ידי המתלוננות. המתלוננות ומי מקרוביהן אשר בית המשפט העליון מתח ביקורת נוקבת על התנהלותם ממשיכים לנהל מסע נקם של ממש נגד המבקש ומבקשים "להוציא לפועל" גזר דין-שמעולם לא ניתן, באמצעים לא לגיטימיים, שיש בהם, כאמור, כדי להטריד את המבקש, לביישו, לבזותו, לפגוע במשלתו ידו ובחירותו.

9. טענות המשיבים בדבר חופש הביטוי נעדרות כל עיגון נראו פרוטוקול הדיון עמ' 5 ש' 30, עמ' 7 ש' 32-29, עמ' 8 ש' 1-5. שימוש המשיבים במונח "הפגנה" אשר הינה, ככלל, כלי של חופש הביטוי וחופש ההתארגנות משווה תחושה של אקט ציבורי דמוקרטי ולגיטימי. לא כך הדבר. לא כל אימת שפלוגי אוחז בשלט יש בכך הפגנה לגיטימית – לעיתים וכך בענייננו – ניתן לראות במעשיו של פלוגי כרדיפה, הטרדה ובוש. המרחב הציבורי אינו הפקר ואינו יכול לשמש כלי "לחיסול חשבונות" בוודאי לא עבור מי שעניינם כבר הוכרע בבית המשפט העליון. הניסיון לכנות את מעשי המשיבים "הפגנה" חותר באופן בסיסי תחת הדמוקרטיה ויסודות תקינים של הפגנה - למשיבים אין חופש לבטא ביטוי זדוני או שקרי שמהווה לשון הרע. כך גם אין להם חופש להתארגן בקשר עם ביטוי כזה. בנסיבות אלו אין לנו עניין בהפגנה, אלא במעשים העולים כאמור כדי הטרדה מאיימת.

10. טענתם הנוספת של המשיבים היא לצורך בעריכת אבתנה בין האמת "המשפטית" היא האמת של בית המשפט, ובין האמת "העובדתית". את האמת העובדתית, היא האמת של המשיבים יש לחוסף ולברר בספירה הציבורית – להבדיל מזו המשפטית. טענה זו נעדרת כל נפקות. מובן וידוע כי שאלת ה"אמת" היא סבוכה. אינספור תיאוריות פותחו סביבה, ונדרשו לה גדולי הפילוסופים מסוקרטס ועד ניטשה. מובן שלצד "האמת השיפוטית" תיתכנה אמיתות אחרות – פילוסופית, מדעית, דתית, ואף אמת היסטורית "עובדתית" (ראו: חיים כהן המשפט 114-126, בג"ץ 152/82 אלון נ' ממשלת ישראל, פ"ד לו(4) 449 (1982)). אולם איננו עוסקים בדיון בתיאוריות פילוסופיות, מה גם שהמשיבים לא הניחו כל תשתית ממשית לדיון היכול לסייע להם. המצב פשוט: כאשר שניים אוחזים כל אחד ב"אמת" שלו, יש והמשפט (הפילי או האזרחי) בא ויכריע. הדרך להכרעה: החיפוש אחר האמת, לשם עשיית הצדק: "מטרת המשפט הוא הצדק. האמצעי של המשפט להשגת הצדק הוא חיפוש אחר האמת. המשפט עומד על האמת" (א' ברק "על משפט, שיפוט ואמת", מבחר כתבים א' (תש"ס) 747). משקבע בית המשפט את שקבע, בפסק דין חלוט, הרי שהכרעה בפלוגתאות, והכרעות סופיות. החלטתו של בית המשפט היא המכרעת, לא עמדתם הסובייקטיבית והנוגדת של הצדדים. כל זאת, יש להדגיש, הוא בבחינת למעלה מן הצורך: גם באין כל הכרעה שיפוטית, או אפילו בהינתן הכרעה שיפוטית הקובעת את אשמו של אדם, אין בכך משום היתר למי בציבור לנהוג לפי ראות עיניו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ולהטריד אותו אדם. אנו במדינת חוק. המחוקק מתווה את הדרכים להתמודד עם עבירות ומי שנחשד בביצוען. התנהלות המשיבים כאן אינה חלק מדרכי ההתמודדות הלגיטימיות.

11. משהגעתי למסקנה כי מעשי המשיבים עולים כדי הטרדה מאיימת אדרש ליסוד השני הטעון הוכחה, לשם הוצאתו של צו, הוא יסוד הצופה פני עתיד - פוטנציאל הישנות מעשי המשיבים (וראו ברע (י-ם) 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים (פורסם בנבו, 10.08.2004)). המשיבים לא הכחישו כי בכוונתם להמשיך ולנהוג באותו אופן ואף טענו פוזיטיבית כי ברצונם להעלות את הנושא שוב ושוב לדיון הציבורי – "...זה אגב לא משהו שמפריע לקורבנות, להעמיד את הדברים האלה שוב ושוב למבחן בשיח הציבורי". [פרוטוקול עמ' 8 ש' 12-13].

סיכום

12. אני מורה על הארכת הצו אשר ניתן ביום 18.3.2016; הצו יעמוד בתוקפו לפרק זמן 6 חודשים מיום שניתן, קרי עד יום 18.9.16. למען הסר ספק אוסיף ואחדד כי בגדרי האיסור להטריד את המבקש ובני משפחתו נכלל גם האיסור הבא –

נאסר על המשיבים או מי מטעמם לשאת שלטים; לחלק כרזים; לפנות לציבור ולגורמים בציבור וכיוצא"ב בקשר עם העובדות שהובילו להליכים בין הצדדים ואשר תוארו בין היתר בע"א 7426/14, בין בצורה מפורשת ובין בצורה מרומזת (למשל בדרך של ציון משלח ידו של המבקש או כל התייחסות אחרת). למען הסר ספק האיסור לעיל חל בכל מקום ולא רק בפתח ביתו של המבקש ובמקום עבודתו.

13. משטרת ישראל, היא האמונה על אכיפת הצו, תסייע באכיפתו. אליה יש להפנות טענות, ככל שיהיו, בקשר עם הפרת הצו, ויש לקוות כי לא יהיה צורך בכך.

14. לאחר שנתתי לבקשה לפי סעיף 5(ד) לחוק למניעת הטרדה מאיימת בעניין הפקדת ערובה להבטחת הצו הרי שעל יסוד הצהרת המשיבים מפי בא כוחם לפיה ככל שיינתן צו בכוונתם לקיים אותו - לא מצאתי לנכון, בשלב זה, להורות על הפקדת ערובה. המבקש רשאי לשוב ולעתור בעניין זה ככל שימצא שהצו הופר.

15. ההליך יוגדר כ"חסוי לציבור ופתוח לצדדים בלבד"; פרטום פרטים מן ההליך אם כן – אסור. החלטה זו ניתנת יהיה לפרסם בלא פרטים מזהים כלשהם של מי מהצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16-03-39396 דניאל נ' בלום שחם ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

16. בנסיבותיו החריגות עד מאד של המקרה, תרי שהמשיבים יחד ולחוד יישאו בהוצאות המבקש ובשכ"ט ב"כ בסכום כולל של 5,000 ש"ח.

ניתנה היום, י"ז אדר ב' תשע"ו, 27 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

סל' לוי

סל' לוי, שופטת, סגנית נשיא

להתייחס סגורות

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

22 במארס 2016

ע"א 16-03-46886 יעקובוביץ נ' בן יעקב

1

תיק ערעור אזרחי 16-03-46886
מספר בקשה: 1

כבוד השופט העמית גדעון גינת

בפני:

ליטל אמילי יעקובוביץ-דראי

המבקשת-המערערת:

נגד

עופר בן יעקב

המשיב

2

בקשה מיום 22.03.2016 מיטעם המערערת לסעד זמני בערעור
בשם המבקשת-המערערת: ע"ד שלומי ויינברג

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

1. המבקשת-המערערת תמציא בהקדם העתק מלא של: הערעור בהליך העיקרי, בקשתה לסעד זמני וכן ההחלטה הנוכחית, למשיב, ותאשר בכתב לתיק בית-המשפט, כי עשתה כן.

2. אני קובע את שמיעת הבקשה לסעדים זמניים בערעור במעמד הצדדים ליום: 31 במארס 2016 שעה 0900.

3. המשיב ישיב בכתב לבקשה, לפי תקנה 241(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד-1984. להלן: תקסד"א, עד שעה 17:00 ביום 28 במארס 2016. רשות למבקשת להגיב לתשובה, לפי תקנה 241(ג) לתקסד"א, עד שעה 14:00 ביום 30.3.16. אין צורך בחזרה על תיעוד שכבר הוגש לתיק בית-המשפט ודי בהפניה אליו. ככל שמי מבעלי-הדין מוגישה תצהיר/ים הרי יוגשו אלה, מעתה ואילך, לתיק בית-המשפט במקור בלבד, כאשר המצהיר חותם גם על כל אחד מעמודי התצהיר על נספחיו. ככל שמוגשים מוצגים תלת-מימדיים, תצורפנה גם תמונות של אלה במדיה מגנטית.

4. המבקשת תפקיד עירבון בערעור כנדרש בהקדם ולא יאוחר מיום 27 במארס 2016 שעה 1400.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 46886-03-16 יעקובוביץ נ' בן יעקב

22 במארס 2016

- 1 בעלי-הדין יקפידו על המצאה במישרין, ובמקביל להגשה לבית-המשפט, .6
- 2 לבעל-הדין שכנגד, של כל תיעוד המוגש על-ידיהם לתיק בית-המשפט, ויציינו
- 3 העובדה כי עשו כן במסמך המוגש לבית-המשפט. התיעוד יוגש במישרין למערכת
- 4 "נט המשפט", למחיצה המתאימה. עותק נוסף, יוגש במקביל, ומסומן כיאות,
- 5 לתיק הנייר של בית-המשפט.
- 6
- 7 בקשות בעניינים דיוניים תוגשנה לבית-המשפט רק לאחר תיאום מראש בין
- 8 בעלי-הדין וכאשר הבקשה כוללת גם את עמדת כל יתר בעלי-הדין. בגוף הבקשה
- 9 יצוין כי העתק הימנה נשלח במישרין לכל יתר בעלי-הדין.
- 10
- 11 בשלב זה, כסעד על-פי צד אחד בלבד ובשים-לב לטענת המבקשת בדבר נזק .8
- 12 בלתי-הפיך העלול להיגרם כתוצאה מדחיית הדין בנושא עד לשמיעה במעמד
- 13 הצדדים, אני אוסר בזאת את פרסום שמה של המבקשת הן במסגרת ההליך
- 14 הנוכחי והן בחלק מפסק-הדין מושא הערעור. אין מניעה לפרסום ההחלטה
- 15 הנוכחית ללא ציון שמות בעלי-הדין. הסעד הזמני יעמוד בתוקפו עד למתן
- 16 החלטה אחרת בהליך הנוכחי. המבקשת תפקיד התחייבות עצמית לפי תקנה
- 17 365(ב) לתקסד"א, וכן תפקיד בנוסף להפקדת העירבון בערעור עירבון במזומן
- 18 או בערובה בנקאית אוטונומית, לפי תקנה 364(ב) לתקסד"א, בסך 10000 (עשרת
- 19 אלפים) ש"ח, לשם פיצוי בגין כל נזק שייגרם למי שאליו מופנה הצו, או לצדדים
- 20 שלישיים כלשהם, כתוצאה ממתן הצו, אם יפקע הצו מסיבה כלשהי. ארכה
- 21 להפקדת העירבון במזומן או הערבות הבנקאית עד יום 27 במארס 2016 שעה
- 22 1400. הערבות הבנקאית תהיה צמודה למדד, ובלתי מוגבלת בזמן. אם לא
- 23 יופקדו הערבויות כנדרש, יראו את הסעד הארעי כבטל. אין במתן סעד על-פי
- 24 צד אחד בלבד משום הבעת דעה לגבי השאלות השנויות במחלוקת בין בעלי-
- 25 הדין.
- 26
- 27

ניתנה היום, י"ב אדר ב' תשע"ו, 22 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, שופט עמית

32
33